

Quæcunq; sunt simpliciter eadē eoz
generatōes & corruptiōes sunt eadē.
Por̄t̄ id qnōd maxime & optime di-
ciūr vñū numero esse.

Quæ ambo non sunt eadem. sibi inuicem non
sunt eadem.

Facilius est deſtruere q̄ conſtruerē & corrū-
pere q̄ facere.

Intra oia p̄dicata diſſicillimū est cōſtruerē diſ-
ſiſtūtē accidens vero conſtruerē facile est
Herifimile est in mulis magis fieri peccatum
quā in paucis.

Tertii topicorum.

Ma disciplina melior est altera: vel q̄
cerior. vel quia de meliori ſubiecto.

Maior bono maius malum opponitūr.

Dialectica propositio eſt contra quam in plu-
ribus ſe habent: m̄ non eſt dare instantia.

Silogizanti non eſt vtendum filogiuſtū per
impoſſibile.

Qui ex probabilioribus q̄ ſit conſluſio filo-
gizare conantur palam patet quod non be-
ne filogizant.

Conceſſum reſpondenti. non intelligenti quo
niam non intelligo.

Ille vero ſoluit orationem falſam. qui eam in-
termit. & propter quid falſa ſit ostendit. nec
ſufficit instantiam dare.

Mihi prohibet quedam falſa eſſe probabiliora
quaibudam veris.

Praeius locus eſt qui impedit cōmune opus
Qui litigatore interroga male diſputat.

Mihi prohibet orationem per ſe eſſe vitupera-
bilez & ad problema probabilem. & eccl̄a.

Peccatum eſt aliiquid ostendit per lögiora: qd̄
ineſt per minora. vnde expreſſe habetur qd̄
peccatum eſt fieri per plura. quod potest fie-
ri per pauciora.

Hoc ē bonum habere ingenium ſecundum
veritatē: poſſe eligere bonū & fugere falſū.

Qui bene nati ſunt benefacere poſſunt.

Qui amant bonum & odunt malū de ſacili dis-
cunt optimū quod proſertur.

Aristoteliſis propositioſes ex libris
elencorum & primo exprimo.

Apperit velut longe diſtantē ſpe-
culantur.

Non contingit res ipſas nobiscum

ferentes diſputare ſed in diſputatione nomi-
nibus pro rebus utimur.

Nomina ſunt finita. res vero infinite ideo ne-

ceſſe eſt vnum nomen plura ſignificare

Qui virtutis nominum ſunt ignari. de facili

paralogizantur. id eſt decipiuntur.

Quibusdaz magis eſt opere preciūm videri ſa-
pientes & non eſſe. q̄ eſſe & non videri.

Sophistica eſt apparenſ ſcienția. & nō enſtēs

Sophista copioſus eſt ab apparenſ ſapientia

& non exiſtentia.

Uno ſunt opera ſapienſis. quorum vnum eſt
non mentiri de quibus nouit. alterum vero

mentientem maniſtare poſſe.

Por̄t̄ diſcenſem magiſtro credere.

Elenchus eſt contradicſio vniuſ & eiusdem ſe

cundum idē & ad idem & ſimiſter & eodē tpe

Ex nibilo nibil fit.

Eadem eſt diſſinſio vniuſ ſoliuſ ſei & ſei ſim-

pliciter: vt hominiſ & vniuſ hominiſ.

Communi & generali ſuū quibus ſcienſ ne-

ſciunt tamen ars & iſpiſ ignoratia: neceſſe ē

artem ignorare.

Omnes artes vntur quibusdā cōmuniſbus.

Omnes etiā idote arguunt quia ſine arte par-

ticipant id de quo artiſcialiter eſt dialectica.

vñ duplē eſt logica. ſ. artiſcialis. & naturalis

Diffiſile eſt ſimul multa conſpicere.

Homines irati & turbati minus conſi erare

poſſunt orationes.

Appositus iuxta ſe cōtrartis. maiora & minorā

meliora & peiora vidēnur ſicut dupliciter &

oppoſita iuxta ſe poſſit magis eluciſcunt.

Secundi elencorum.

Q̄od ſcim⁹ ſepe trāpoſitū ignoram⁹
q̄d interrogaſionē plures non eſt

danda vna reſponſio. ſed ſplures.

Recta ſolutio aut ſit per diſtincſionem multū

diniſ. aut per interpoſitionem falſi.

Contraria arguere non eſt ſoluere.

Omniū orationū que ſunt ppter idē eadez eſt

ſolutio.

Mihi dat quod non baber.

Hoc horum dicitur multipliſter. ſ. velut ali-
quoz poſſeſſo vel vi p̄ multitudiniſ alioſ

Divitie & ſanitas bone ſunt ſapienſi: & non re-
cte vteſti non ſunt bone.

In nō facere eſt intelligere facere & omnino in-